

Nieuwsbrief Kerkuilen

Jaargang 32 - mei 2022

**Daljaar voor de kerkuil
door kou, regen en
weinig muizen**

**Beleef de lente en
volg de kerkuil**

Voor iedereen die betrokken is bij de bescherming van uilen

Inhoud

3	Daljaar voor de kerkuil door kou, regen en weinig muizen
5	Nieuws uit de regio
19	Beleef de lente en volg de kerkuil
22	Van de bestuurstafel

Colofon

Deze Nieuwsbrief Kerkuilen is een jaarlijkse uitgave van de Stichting Kerkuilenwerkgroep Nederland en verschijnt in een oplage van 15.000 exemplaren. De nieuwsbrief geeft actuele informatie over de kerkuil in Nederland.

Ze is bedoeld voor iedereen die betrokken is bij de bescherming van kerkuilen zoals eigenaren en beheerders van gebouwen met nestgelegenheid, terreinbeheerders, leden van regionale kerkuilenwerkgroepen en andere belangstellenden.

Informatie over de Stichting Kerkuilenwerkgroep Nederland is te vinden op: www.kerkuil.com

In 2021 werd ons werk ondersteund door Vogelbescherming Nederland en door onze donateurs.

Samenstelling en redactie

Reinder Dokter (penningmeester@kerkuil.com),
Wied Hendrix (secretaris@kerkuil.com)
Nanning-Jan Honingh (njhoningh@zeelandnet.nl)
Johan de Jong (jongrans@hetnet.nl),
Ruud Leblanc (voorzitter@kerkuil.com),
Mary Mombarg (info@kerkuil.com).

Eindredactie

Helga Aukes Communicatie & Office Management

Ontwerp, vormgeving en druk

RBF communicatie, Leeuwarden
Peter van der Mast
RBF print, Leeuwarden
www.rbf.frl

Redactieadres

Stichting Kerkuilenwerkgroep Nederland
Wied Hendrix, Snethlageweg 16, 7255 CE Hengelo (Gld.)
Tel. 06-309 496 16

Coverfoto

Foeragerende kerkuil. Foto: André Eijkenaar

Overname van artikelen, tabellen en schema's is alleen toegestaan met de volgende bronvermelding: 'Bron: Nieuwsbrief Kerkuilen 2022, Stichting Kerkuilenwerkgroep Nederland'. Overname van foto's is zonder toestemming van de fotograaf niet toegestaan. De redactie behoudt zich het recht voor aangeleverde artikelen in te korten, aan te passen, niet te plaatsen en aangeleverde afbeeldingen niet op te nemen.

Uw contactpersoon

Stichting Kerkuilenwerkgroep Nederland

Voor de inventarisatie en bescherming van de kerkuil is Nederland verdeeld in 17 regio's. Deze vallen grotendeels samen met de provinciegrenzen. Uitzonderingen zijn Flevoland, Overijssel en Gelderland. Deze zijn opgesplitst in meerdere regio's. De Noordoostpolder maakt onderdeel uit van de regio West-Overijssel. In elke regio is een regionale coördinator actief. Deze is het aanspreekpunt voor het kerkuilenbeschermingswerk in die regio.

De Stichting Kerkuilenwerkgroep Nederland organiseert ieder jaar in de loop van januari een bijeenkomst voor alle regiocoördinatoren.

Regiocoördinatoren

2	Groningen	André Eijkenaar	0597 - 561 872 / 06 - 222 556 32 eijkenaar-a@planet.nl
3	Friesland	Johan de Jong	0512 - 303 174 jongrans@hetnet.nl
4	Drenthe	Gé Hoogerwerf	0599-212 913 gehoogerwerf@gmail.com
5	Overijssel	Florian Bijmold	06 - 290 735 81 fbijmold@gmail.com
6	Twente	Johan Drop	06 - 103 487 65 johandrop@outlook.com
7	Achterhoek Noord	Mary Mombarg	0575 - 521 662 / 06 - 513 367 65 info@kerkuil.com
8	Achterhoek Liemers	Dick Langwerden	0543 - 461 798 d.langwerden54@gmail.com
9	Veluwe	Bertus van den Burg	06 - 336 797 49 bertusvandenburgh@gmail.com
10	Betuwe Oost <i>We zoeken een opvolger</i>	Jan Jacobs	024 - 397 25 74 jacobs.j@live.nl
11a	Oostelijk Flevoland	Lykele Zwanenburg	0321 - 318 272 lykele@live.nl
11b	Zuidelijk Flevoland	Allan Liosi	06-532 484 51 uilen4all@kerkuilenwerkgroep-flevoland.nl
13	Utrecht & Betuwe West	Paul Hendriks	030 - 637 20 54 p.hendriks@wxs.nl
14	Noord-Holland	Reinder Dokter	06 - 429 168 34 penningmeester@kerkuil.com
15	Zuid-Holland	Michel Kuijpers	015 - 256 53 02 michel.kuijpers@caiway.nl
17	Zeeland	Tijdelijk: Nanning-Jan Honingh	06 - 128 838 34 njhoningh@zeelandnet.nl
18	Brabant	Jochem Sloothaak	0411 - 66 40 10 uilenbeschermingbrabant@gmail.com
19	Limburg	Geco Visscher	06 - 215 454 62 gecovisscher@gmail.com

Contactadressen Stichting Kerkuilenwerkgroep Nederland

Voorzitter Ruud Leblanc Tel. 06 - 532 564 78 voorzitter@kerkuil.com	Secretaris Wied Hendrix Snethlageweg 16 7255 CE Hengelo (Gld.) Tel. 06 - 309 496 16 secretaris@kerkuil.com	Penningmeester Reinder Dokter Tel. 06 - 429 168 34 penningmeester@kerkuil.com
---	--	---

Stand van zaken

Daljaar voor de kerkuil door kou, regen en weinig muizen

De winter van 2020/2021 was vrij zacht. Februari was echter koud en er viel in het begin van die maand zelfs nog sneeuw. Het voorjaar was eveneens koud met veel regen, vooral in april. Dat was voor de veldmuis niet gunstig. De toch al lage stand van de veldmuis daalde verder: muizengaatjes liepen vol met water en er was nog maar

weinig gras. De stand van de bosmuis en rosse woelmuis was ook maar matig. Dit alles leidde opnieuw tot een daljaar voor de kerkuil. De bosuil ging op de meeste plaatsen massaal over op een menu van alleen vogels. Lokaal waren er echter grote verschillen.

Landelijke afname van 20%

Ook in 2021 speelde de coronapandemie nog steeds een rol bij de inventarisaties, maar op de meeste plaatsen werden de nestkasten gecontroleerd. Hopelijk wordt in 2022 alles weer als van ouds gecontroleerd. Dat is ook nodig want de nestkasten raken gevuld met braakballen.

Landelijk was er een afname van de broedgevallen met 20%. In 2021 zijn 2038 eerste broedsels geregistreerd met een gemiddelde van 3,1 uitgevlogen jongen per nest. Het aantal uitgevlogen jongen varieerde sterk van 2,2 in Zeeland (klei) tot 3,6 in Twente (zandgrond). De grootste afnames vonden plaats op de kleigronden: Flevoland Oost met maar liefst 92%! Ook de roofvogels deden het daar slecht. Groningen volgde

Winterslachtoffer in Twente.
Foto: Johan Drop

met 83%. In Friesland waren er regio's op de klei waar geen enkele kerkuil tot broeden kwam, terwijl de kasten goed gecontroleerd waren. In de meeste gevallen waren de kerkuilen ook verdwenen. Toch was er nog een toename van het aantal broedgevallen in

Achterhoek-Noord (+24%), de Veluwe (+15%) en Utrecht en Noord-Brabant met beide 7%. Het aantal tweede broedsels bedroeg slechts 53 met 125 uitgevlogen jongen (gem. 2,4). Er waren geen derde legsels. Na het topjaar van 2019 (3853 paar!)

volgden twee daljaren. Hopelijk dat de stand in 2022 weer wat aantrekt. De eerste geluiden uit het veld zijn niet overal rooskleurig. Héél veel regen is er in de winter gevallen. In de lage delen van ons land stonden veel weiden onder water.

Nestkasten niet te hoog!

In de beginjaren van de kerkuilenbescherming werden de nestkasten zo hoog mogelijk in schuren en gebouwen geplaatst (10-15 m hoog). De laatste jaren worden in de meeste regio's de

nieuwe en oude nestkasten lager gehangen (4-5 m) en met succes! Controle en schoonmaken van de kasten is nu veel veiliger. Een voorwaarde is dat het een rustige plek moet zijn.

Doordat veel boeren stoppen met de bedrijfsvoering en de boerderijen verbouwd worden is er niet altijd plaats voor de kerkuil. Nestkasten verdwijnen of worden in kapschuren geplaatst.

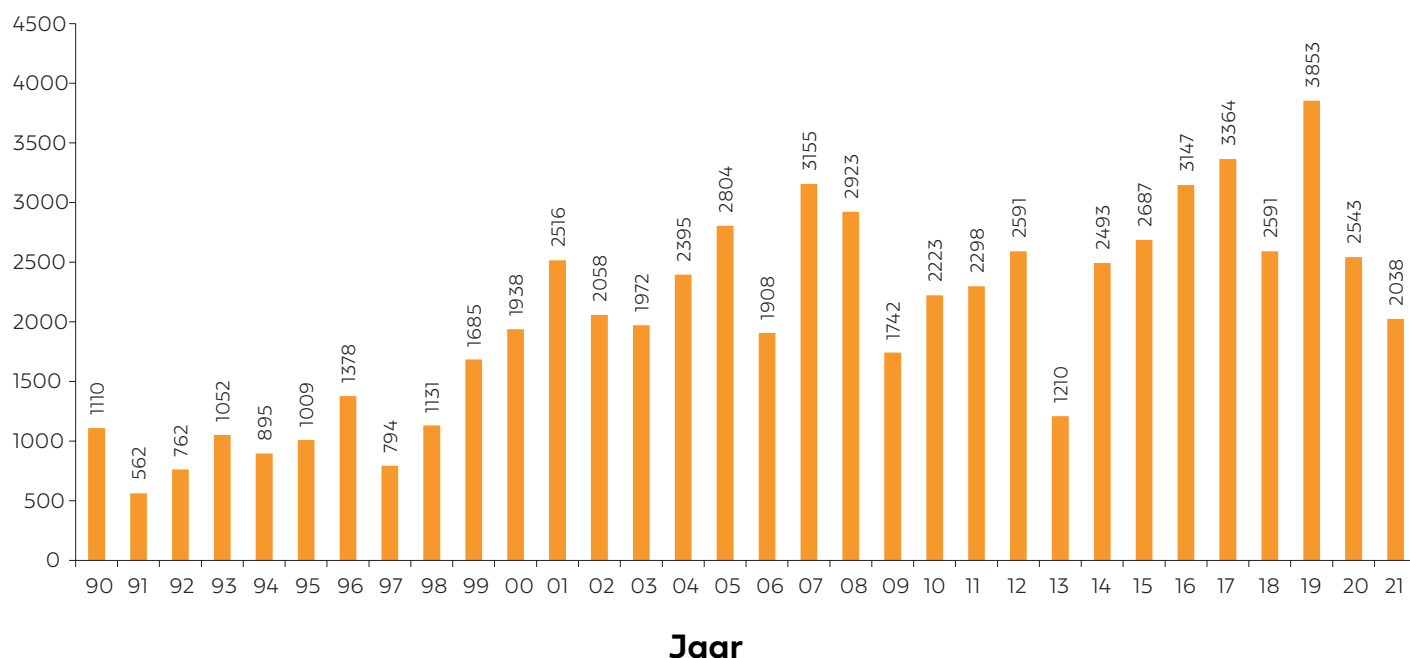
Nadelen daarvan zijn dat 'krakers', zoals torenvalk, holenduif en kauw, gemakkelijker gebruik maken van deze nestkasten.

Tekst: Johan de Jong

LANDELIJK OVERZICHT VAN DE BROEDGEVALLEN KERKUILEN IN NEDERLAND 2021 (SKWN).

2021	totaal 1e broed	waarvan mislukt 1e broed	aantal juv 1e uitgevlogen	niet gecon-troleerd 1e br	gem. uitgevlogen	totaal 2e broedsels	waarvan mislukt 2e broed	aantal juv 2e uitgevlogen	gem. uitgevlogen	3e broed	uitgevlogen	1e broed 2020	2021 t.o.v. 2020
Groningen	44	5	115		2,6	1	1	0	0,0			264	-83%
Friesland	117	10	373		3,2							227	-48%
Drenthe	206	16	547		2,7	2	1	2	1,0			238	-13%
West-Overijssel. / NO Polder	216	22	667		3,1	3	1	3	1,0			218	-1%
Twente	107	6	386	2	3,6							158	-32%
Achterhoek-Noord	107	9	357		3,3	1	1		0,0			86	24%
Achterhoek-Liemers	86	6	276		3,2	1		2	2,0			147	-41%
Veluwe	109	5	322		3,0	2		4	2,0			95	15%
Betuwe-Oost	36	1	121	1	3,4							48	-25%
Flevoland / Zuid	21	2	63		3,0	1		1	1,0				
Flevoland / Oost	3	1	8		2,7							39	-92%
Utrecht-Betuwe-West	75	2	237		3,2							70	7%
Noord-Holland	118	7	366	1	3,1	5	2	9	1,8			132	-11%
Zuid-Holland	99	8	327	1	2,9	1	1	0	0,0			131	-24%
Zeeland	119	15	262		2,2	17	1	55	3,2			201	-41%
Noord-Brabant	444	35	1412		3,2	12	0	37	3,1			414	7%
Limburg	131	14	452	31	3,5	7	5	12	1,7			75	75%
TOTAAL	2038	164	6291	36	3,1	53	13	125	2,4	0	0	2543	-20%

.....

Eerste broedsels van de kerkuil in Nederland van 1990 tot 2021 (SKWN).

Bescherming kerkuil moet doorgaan

Tijdens de winterweek in 2021 kreeg ik veel doodmeldingen binnen. In het begin ging het om jonge kerkuilen, later bleken er ook veel vier- tot zevenjarige te zijn overleden. Deze generatie gaan we de komende seizoenen flink missen, ben ik bang. In een maand stond de teller al op 62!

Eigenaren met een webcamkast berichtten dat de uilen twee dagen lang de kast niet hadden verlaten. Daarnaast waren er meldingen van overdag jagende kerkuilen. Bij de kastcontroles bleken zeer veel plekken onbewoond. Dat vertaalde zich uiteindelijk ook

in de eindcijfers, min 83%! Het is bijna ondoenlijk om maatregelen te treffen tegen dit soort, toch natuurlijke, omstandigheden. Hieruit blijkt echter wel hoe kwetsbaar de stand van de kerkuil blijft. Hopelijk verstommen hiermee de geluiden om met bescherming te stoppen.

Bij de ransuil merkte ik eveneens een afname tijdens de roestellingen. Ook deze soort heeft te lijden gehad. Een soortgelijke tendens was er bij de torenvalk en kiekendief.

Groningse kerkuil met haar uilskuiken.

Weinig leuks te melden

Een ander probleem in Groningen was de tanende tolerantie van eigenaren van broedlocaties. Ontlasting en braakballen zijn steeds vaker een reden om de toegangen te sluiten of - in het beste geval - de nestkast direct achter de invliegopening te plaatsen. Dit geeft echter veel minder bescherming tegen winterse omstandigheden. We zijn het effect van extreme winters kwijtgeraakt in ons systeem. Misschien moeten we daar toch meer rekening mee gaan houden. Verder liep het aantal vrijwilligers terug. Ik coördineer als vliegende kiep nu drie regio's. Dat is niet vol te houden. Vrijwilligers die zich aanmelden, zijn helaas vaak na korte tijd niet meer beschikbaar.

Er loopt - in samenwerking met de ransuilenwerkgroep - een subsidieaanvraag voor het plaatsen van palen en rolletjes langs de A7, in navolging van Friesland en Noord-Holland. Door de stroperigheid en onwelwillendheid van de betrokken instanties heb ik me hiervan steeds meer teruggetrokken. Ik werd in plaats van een aanwinst steeds meer een bedreiging voor de aanvraag. Als het lukt, gaan de credits dan ook naar de

Het eekhoornnest.

ransuilenjongens die een aanzienlijk dikkere huid hebben dan ik.

Is er dan nog wel iets leuks te melden? Een nestkast gekraakt door een eekhoorn, vond ik wel heel erg leuk! (De nestkast hing binnen, direct achter het invleggat)

Friesland

Hadden we bij moeten voeren?

Toen wij ons in 1989 aanmeldten bij de werkgroep kerkuilen vonden wij 45 broedparen in Friesland al heel veel. De opmerking werd gemaakt dat Friesland met 75 broedparen toch wel de top zou zijn. Dat zijn er inmiddels veel meer geworden.

In de strenge winter van 1991-1992 voerden we de kerkuilen bij. Achteraf zeg je: hadden we dat in februari 2021 ook maar gedaan.

Bijvoeren met bakjes in de winter van 1992

We hadden drie bakjes gespijkerd met stevig gaas er op. Van de universiteit in Groningen kregen we tien 'referentie' muizen. Dat zijn muizen waar geen proeven mee worden gedaan maar die als vergelijkingsmuizen dienst doen. De muizen moesten met zijn tweeën in een bakje, dan zouden ze meer herrie maken. Wat hooi of stro er in, wat graan en een sneeuwbal zodat er ook wat te drinken was. De bakjes werden geplaatst in boerderijen met kerkuilen met bovenop het gaas ontdooide ééndagskuikens.

Omdat ik het dichtst bij knooppunt Joure woonde, werden de muizen daar geleverd. In onze inpandige garage zouden de muizen in de bakjes worden gestopt. Dat werd een onvergetelijke ervaring. Eén van mijn maten liet (al dan niet opzettelijk) een muis ontsnappen, waarna mijn andere maat met de opmerking 'alleen is voor een muis ook maar alleen' nog één liet ontsnappen. Zes muizen werden keurig over drie bakjes verdeeld. De overgebleven twee in een emmer met gaas erover. Uiteraard ook met voer, hooi sneeuwbal en ééndagskuikens. De twee muizen ruzieden wat in de bakjes of de emmer. De kerkuilen reageerden op de muizen en vonden en aten de ééndagskuikens. De veldmuizen

werden later losgelaten.

De ontsnapte muizen in onze garage overleefden het niet. Een muizenval zorgde ervoor dat beide muisjes maar kort van hun vrijheid konden genieten.

Meer methoden van bijvoeren

Uiteraard zijn er wel meer methoden om uilen bij te voeren. Iemand had op een lange stok een soort kantelsysteem geplaatst en zo werden de, op een kruik opgewarmde, ééndagskuikens in de nestkast gedumpt. Er werden in de nestkasten wel min of meer gele braakballen gevonden. Het werkt dus echt.

Een enkele keer strooiden we op een hooizolder wat graan. Niet om de muizen van buiten naar binnen te lokken, maar van onder hooi en stro naar de open zolder. Ook veegden we buiten op een beschut plekje de sneeuw weg en lokten we met een laagje hooi of stro en wat graan de muizen. Voor de ransuilen deden we dat op een open plek in een bos.

Kortom, methodes genoeg om de uilen de winter door te helpen. Achteraf jammer dat we dat in 2021 niet hebben gedaan. Daar staat wel tegenover dat er door winterse omstandigheden een natuurlijke selectie ontstaat. Na deze zachte winter zit er vast weer een opgaande lijn aan te komen.

Tekst en foto's: Tsjepke van der Honing

2

1

Beschermende maatregelen langs de A37

Met in het achterhoofd de beschermende maatregelen tegen verkeersslachtoffers onder kerkuilen, zoals rolletjes op hectometerpaaltjes en palen met dwarslat langs auto-wegen in Friesland en Noord-Holland, las ik in juni een artikel in het Dagblad van het Noorden over zonnepanelen. Men is namelijk voornemens om langs de gehele A37 zonnepanelen te plaatsen.

Ik had al eens opgave bij Rijkswaterstaat gevraagd met betrekking tot doodgereden uilen. Er bleken er niet veel te zijn, tot ik werd benaderd door iemand die dagelijks over de

A37 reed. In betrekkelijk korte tijd had hij vijf dode kerkuilen van de weg gehaald. Kennelijk zijn er mensen die het risico nemen om daar te stoppen, maar het leverde mij onverwachte informatie op.

Dus nam ik contact op met zowel Rijkswaterstaat als de firma die de zonnepanelen zou plaatsen. Beide instanties, waarvan de man van Rijkswaterstaat wist van genoemde projecten in Friesland en Noord Holland, stonden positief tegenover het idee om beschermende maatregelen te nemen. Die zouden dan kunnen worden meegenomen bij de aanleg van de zonnepanelen. Beiden zeiden toe dit in hun overleg over de aanleg mee te nemen mede uit oogpunt van het creëren van draagvlak onder naast de weg wonende bewoners.

Tot op heden heb ik niets meer gehoord over de voortgang. Onlangs verscheen er wel weer een artikel in het Dagblad van het Noorden. De plannen zijn nog steeds actueel maar er is ook weerstand tegen de zonnepanelen vanuit de gemeenten Emmen en Hoogeveen. Afwachten dus maar of het door-gaat en wij kunnen aansluiten.

Tekst: Gé Hoogerwerf

1. Deze kerkuilenjongen hebben het zonder bijvoeren gered.
(Foto: Tsjepke van der Honing)
2. Is het geen plaatje, dit uilskuiken?
(Foto: Tsjepke van der Honing)
3. Hectometerpaaltje met rollertje.
(Foto: Johan de Jong)
4. Van het ringen van jonge kerkuilen werden tv-opnamen gemaakt.
(Foto Gé Hoogerwerf)

Ringen van jonge kerkuilen gefilmd

Coördinator Henk Boxma ringde samen met vrijwilliger Lucas Jansen vijf jonge kerkuilen in Rolde. Op zich niets bijzonders maar wel leuk dat de natuurafdeling van RTV Drenthe, Roeg, hier opnamen van maakte en deze met een artikel op hun website plaatste. De link:

<https://www.roeg.tv/roeg-nieuws/kerkuiltjes-in-rolde-zijn-geringd>.

Zijn de kerkuilen weer eens extra onder de aandacht gebracht.

Bron: RTV Drenthe

Tekst: Gé Hoogerwerf

Alles hangt af van een goede verstandhouding en samenwerking

Dankzij de medewerking van de nestkastenhouders leverden we ook in 2021 weer een bijdrage aan de instandhouding van de kerkuil in de gemeente Hellendoorn. Ook de hulp van onze vrijwilligers en ringer Albert Stevens was daarbij van belang. Het gemiddelde van het aantal geringde jongen per succesvolle legsel was 3,23. De verschillen tussen de gebieden blijft opvallend. Tweede legfels werden niet waargenomen.

De werkgroep maakte - net als voorgaande jaren - nieuwe nestkasten. Deze zijn ter vervanging van bestaande, in slechte conditie verkerende, kasten. Ook hingen we nestkasten op nieuwe locaties op, bijvoorbeeld met behulp van een rolsteiger die door Snellink schildersbedrijf beschikbaar werd gesteld. Nestkasten werden schoongemaakt en waar nodig gerepareerd. Ook gaan we een nieuwe manier (met oude antenneschotels) uitproberen om predatie te voorkomen. Overleg met en informatie geven

aan kasteigenaren is een belangrijk deel van ons werk. Alles hangt af van een goede verstandhouding en samenwerking!

Tekst: Marijke Hegeman, Johan Kroese, Wim Kulsdom, Frits Bosman, Douwe Slot, Hans Vlietstra, Jan Brinkman, Hennie Timmer en Jos Wennemers

Schraalhans in Noordwest-Overijssel en Noordoostpolder

Wat een jaar zeg. In onze regio bleef de teller steken op maar 670 kerkuilenjongen. Toch waren er gebieden waar de kerkuilen het opvallend genoeg beter hadden.

Bijvoorbeeld rondom Raalte, waar Jan Legebeke de kerkuilen al jaren volgt. Daar werden juist meer broedsels dan voorheen geteld, alhoewel het aantal jongen niet indrukwekkend hoog was.

Gemiddeld werden er minder broedsels geteld en waren de broedsels niet groot, waardoor 2021 voor onze regio een daljaar was. Laten we hopen dat 2022 een beter jaar zal zijn voor zowel de muizen als voor de muizeneters.

Een woord van dank gaat uit naar de regio-coördinatoren en hun tellers, die ondanks de coronaperikelen toch nog de 'boer op' zijn gegaan om de kasten te inspecteren.

Veel terugmeldingen

De korte winter in begin februari 2021 liet ook de kerkuilen in Twente niet onberoerd. Zelfs ervaren broedvogels kregen het op veel broedlocaties voor de kiezen. Dit was te merken aan het aantal terugmeldingen van dood gevonden kerkuilen.

Zo ontving ik uit mijn controlegebied met 114 nestkasten afgelopen jaar 47 terugmeldingen van geringde kerkuilen. Het merendeel betrof broedvogels die in voorgaande jaren

als nestjong waren geringd op een andere locatie en dood werden aangetroffen.

Rouw en trouw

De oudste terugmelding was van een nestjong dat in 2013 werd geringd op een erf in Reutum en in februari 2021 verhongerd werd aangetroffen op een erf in Rossum. Het is aannemelijk dat deze kerkuil de tussenliggende jaren op en rond dit erf heeft doorgebracht. Opvolging van een dode broedvogel hoeft echter niet lang te duren. Met de huidige stand van de kerkuilenpopulatie is het waarschijnlijk dat er binnen het gebied een overtal is aan zwervende, jonge vogels, zoekend naar een partner. Bewijs daarvoor waren de drie kasten waar – naast een broedsel met donzige pullen – ook het uitgedroogde lijk van een adulte kerkuil werd aangetroffen.

Broedvogels die zeer waarschijnlijk de februariwinter niet hebben doorstaan en al snel zijn vervangen voor een nieuwe partner. Rouw en trouw liggen bij kerkuilen

niet ver uit elkaar en dat geeft toch ook wel weer hoop voor het komend broedseizoen.

Langeafstandsvlieger

Met het ringen van vogels hoop je in eerste instantie bij te dragen aan wetenschappelijk onderzoek en daarmee een bijdrage te leveren aan de bescherming van de soort. Als ringer hoop je natuurlijk ook op een bijzondere terugvangst. Zeer verrassend was dan ook de terugmelding van een kerkuil op 10 november 2021 uit de omgeving van de Côte d'Azur in Zuid-Frankrijk. De kerkuil was deze zomer door mij op 24 juli geringd als nestjong in Hezingen. Afstand maar liefst 969 km!

Het broedsel bestond aanvankelijk uit drie jongen, maar op de ringdatum was één jong verdwenen. Het jong was met een vleugellengte van 166 mm ongeveer 36 dagen oud en woog 366 gram; ruim boven het normgewicht. De uitvliegperiode van dit jong was rond half augustus. Het vloog dus maar drie maanden rond, voordat het als verkeersslachtoffer werd gevonden langs de A52 in Zuid-Frankrijk.

Tekst: Johan Drop

Foto:
André Eijkenaar

1. Het is een zeldzaamheid om een kerkuil op deze wijze in de boom te zien zitten. Waarschijnlijk is het een uitgevlogen jonge kerkuil. Foto: Hans Vlietstra
2. Voor de bosmuis was het ook schraalhans omdat door de late vorst in het voorjaar weinig eikels door eiken werden geleverd. Foto: André Eijkenaar

Oehoe gevangen in een klem

De Uilenwerkgroep van IVN Haaksbergen kreeg op 29 oktober 2021 een melding dat er ten noordwesten van Haaksbergen een oehoe was gezien met een dikke ketting om zijn poot.

Bij oplettende bewoners zat op hun erf een grote uil, die gewond leek te zijn. Het bleek inderdaad een oehoe te zijn. Tot het invallen van de avond werd geprobeerd de vogel te vangen. Zonder succes. Uiteindelijk lukte dat de volgende dag.

Zwaargewond door klem

De oehoe was gewond en bleek met zijn poot in een klem vast te zitten. Op de een of andere manier wist hij zich te verplaatsen met de klem om zijn poot. De klem werd direct verwijderd en de vogel werd naar de vogelopvang gebracht. Daar bleek dat één klauw er 'los bij hing', de andere klauw werd ook als verloren beschouwd. Als gevolg van de verwondingen moest de dierenarts de jonge en vermagerde oehoe laten inslapen.

500

Beloning van 500 euro

Het voorval maakte na publicatie in de media veel los bij het publiek. Ook reageerde de uilenwerkgroep vol afschuw. Er is aangifte gedaan bij de politie. Een particulier loofde een beloning van 500 euro uit voor de gouden tip die kan leiden naar de eigenaar van de wildklem. 'Dit is middeleeuws. Misschien kan ik met deze beloning iemand die meer weet een zetje geven', aldus deze persoon.

1. De beschadigde klauwen.
2. De van de klem verlorene oehoe.
3. De gebruikte klem.

Tekst en foto's: Marjan de Boer

'Nestvredebreuk' leidt tot de dood

Op een bedrijf in Hengelo (Gld.) hangt al jaren een kerkuilenkast in een open kapschuur met diverse camera's die het afgelopen jaar het broeden van een steenuil en grootbrengen van drie jongen vastlegden. Toen de steenuil was gevlogen werd de kast ingenomen door een kerkuilenpaar. Zij brachten dit jaar ook drie jongen groot.

In de nacht van 9 op 10 november hoorde de kasteigenaar lawaai bij de kast en ging poolshoogte nemen. Hij hoorde wel wat geschreeuw in de kast maar zag verder niks, totdat hij de camerabeelden ging bekijken. Hierop was te zien dat een kerkuil de kast invloog en zich daar nestelde. Een klein uurtje later kwam er nog

een kerkuil aangevlogen die met een noodgang de kast indook en zich op de daar aanwezige kerkuil stortte. Even later kwam er nog een kerkuil aangevlogen. Deze bleef even voor de kastopening op het plankje zitten, maar vloog na enkele paar minuten weer weg (geschrokken van het gevecht in de kast?).

Nadat de eerste uil in de kast zo is toegetakeld dat zij niet meer kon vliegen verliet de andere uil de kast. Dit alles gebeurde tussen 24.00 en 06.00 uur.

Resultaat: een dood kerkuilenvrouwtje dat zich de kast had willen toe-eigenen maar de 'kraak' met de dood moest bekopen.

Tekst en foto: Eugene Piron

De dode 'kraker'.

Een foto van de bosuil in de kerkuilenkast is er niet gemaakt. Wel elders van deze bosuil in een boom.

Foto: Wied Hendrix

Een bosuil van dichtbij

In juni was ik met Wied Hendrix op pad om kerkuilenkasten te controleren. De laatste kast van die dag hing binnen de hekken van een waterwingebied op de zolder van het gebouw boven de eerste etage.

Wied ging aan de achterkant van het gebouw het invlieggat afstoppen en ik ging met een zaklamp de zolder op. Nadat ik het deksel had opgelicht zag ik iets groots zitten. Ik schrok even omdat ik dacht dat het een marter was. Er was niets te horen. Even later zag ik dat het een bosuil was die mij met slaperige ogen aankeek. Dit was de eerste keer dat ik een bosuil van zo dichtbij zag. Geweldig! Wat een mooi beest. Weer een ervaring rijker.

Tekst en foto's: Eugene Piron

Achterhoek Noord

Bijzonder broedseizoen van kerk- en bosuilen op De Weerkamp

We plaatsten in 2005 op onze schuurzolder een kerkuilenkast, waar kerkuilen vanaf 2006 ieder jaar broedden. Tot 2021 vlogen er jaarlijks minimaal twee jongen uit. Van 2013 t/m 2020 vlogen er van hetzelfde broedpaar totaal 38 jongen uit (een gemiddelde van 4,75 jong per jaar).

Wat een prestatie!

Maar nog nooit maakten we zo'n bijzonder broedseizoen mee als in 2021.

Het begon al in februari, toen het vrouwtje dood in de kast lag. Nadat ik het vrouwtje uit de kast had verwijderd zat ook het mannetje er de volgende dagen niet meer in. Of het een rouwperiode is geweest, en hij deze elders doorbracht, ik weet het niet. Na een week kwam het mannetje echter terug in de kast en hoorden we hem in de nachten daaropvolgend veelvuldig roepen. Tot mijn grote genoegen had het roepen succes, want nadat er drie dagen lang overdag maar één kerkuil in de kast aanwezig was, waren er de vierde dag twee! Hij had een nieuwe liefde gevonden. En dat in drie nachten. Na een lange periode van aftasten,

elkaar besnuffelen, de veren poetsen en de omgeving van de kast verkennen, kwam het er laat in het seizoen toch nog van: ze gingen samen verder. Daarna kwam de man regelmatig muizen brengen in de kast. Er werden uiteindelijk negen eieren gelegd, waarvan er

zes uitkwamen. De vier kleinere jongen hebben het niet overleefd en zijn als voedsel verdwenen in de magen van de twee grootste jongen. Ook de drie eieren zijn niet meer terug gevonden. De twee jongen werden geringd en vlogen daarna uit.

Verstoord bosuilenpaar verhuist naar andere kast

Sinds enkele jaren hangt er bij ons in de houtsingel aan de oprijlaan een bosuilenkast, die het eerste jaar direct bezet was en twee jongen voortbracht. Helaas vielen deze jongen ten prooi aan waarschijnlijk een marter. In februari 2021 was er weer een bosuil in de kast met één ei, dat helaas vijf dagen later verdwenen was (door verstoring of predatie). Er waren in die tijd wel veel eekhoorns in de buurt van de

kast maar of die de boosdoeners waren?

Nu hangt er in het bos op 150 meter afstand van de houtsingel nog een oudere bosuilenkast, waar ik op 1 maart een bosuil aantrof, broedend op twee eieren. Waarschijnlijk verhuisde het verstoorde bosuilenpaar uit de kast aan de houtsingel naar de kast in het bos. Op 5 maart trof ik ook de man bij het broedsel en bleek uit zijn ringnummer dat het inderdaad het mannetje uit de houtsingelkast was. Op 22 april ringde ik beide bosuilen, die begin mei succesvol uitvlogen.

Groot was mijn verbazing

Maar het verhaal is nog niet ten einde. Groot was mijn verbazing toen ik op 10 augustus de bosuilkast aan de houtsingel wilde

schoonmaken en daar twee volwassen kerkuilen aantrof. Het bleken de kerkuilen van de schuurzolder te zijn! Nog groter was mijn verbazing toen ik een week later onder het vrouwtje twee eieren aantrof. Een tweede broedsel van kerkuilen in de bosuilenkast waar in het voorjaar de bosuilen ook al het begin van een broedsel hadden gehad. Op 20 september trof ik in de kast een niet uitgekomen ei en een jonge kerkuil aan. Toen ik het jong op 1 november wilde ringen trof ik het helaas dood aan in de nestkast, ruim 40 dagen oud, met onder zich een frisse muis. Wat de doodsoorzaak was, blijft voor mij een raadsel.

Hiermee kwam er wel een triest einde aan een bijzonder enerverend broedseizoen op

De Weerkamp met veel eieren maar weinig uitgevlogen jongen.

Inmiddels (begin 2022) zit het kerkuilenpaar weer mooi samen in hun eigen kerkuilenkast op de schuurzolder en zit er een bosuil in de kast in het bos.

Tekst en foto's: Henk Lammers

1. Kerkuilenjong net voor het uitvliegen.
2. Kerkuilen voor de kast op De Weerkamp.
3. Bosuilenkast in de houtsingel

Kerkuilenbeschermers opgesloten in koewachtershuisje

In het buitengebied van Loenen bevindt zich op oude landbouwgronden, grenzend aan beschermd natuurgebied, een oud koewachtershuisje. Het ligt heel pittoresk langs een natuurlijk beekje en is omgeven door bomen, middenin niemandsland. De eerste boerderij ligt op 500 meter afstand. Hier beleefde Gert Jan een hachelijk avontuur.

De kerkuilenwerkgroep Loenen & Omstreken heeft jaren geleden in overleg met Natuurmonumenten een kerkuilenkast op het hooizoldertje van het koewachtershuisje geplaatst. Het leek ons een plek met kansen. De enigen die er komen zijn wij één keer per jaar. We treffen er helaas nog steeds geen kerkuilen aan. Wel heel veel spinrag.

Dit hoornaarsnest werd in een kerkuilenkast met drie jonge kerkuilen aangetroffen. In allerijl werden de jongen overgezet naar een nieuwe kast aan de buitenmuur vlakbij het invlieggat. Dit pakte gelukkig goed uit!

Tekst en foto: Berend Stam

Roep om hulp

Gert Jan, onze aloude uilenman, vond dat er meer moest gebeuren en besloot een aanpassing te doen en het luik naar het zoldertje open te zetten en een aanvliegplankje te plaatsen. Hij was het wankele scheve houten trapje opgeklimmen en zat op de krakende zolder. Toen hij een harde klap hoorde. Toen hij even later weer wilde vertrekken, zat de deur muurvast dicht. Met een groot vraagteken op zijn gezicht en beelden van politiemannen in films op zijn netvlies, gooide hij zich met zijn volle gewicht op de deur en probeerde deze open te rammen. Maar helaas geen beweging en nog minder resultaat. Hij zat opgesloten met een zeer pijnlijke schouder in een pikdonker, stoffig en bijna voorhistorisch hutje. Roepen om hulp leverde niets op.

'Ik kan even geen uil meer zien'

Wij kregen een telefoontje en de stem van Gert Jan klonk twee octaven hoger dan normaal. Hij dacht dat iemand hem een kunstje had geflikt en de deur op slot had gedraaid. De sleutel zat namelijk aan de buitenkant in de deur. Gewapend met koevoet,

grote hamer en schroevendraaiers besloten we een reddingsactie op touw te zetten. Bij aankomst zagen wij de sleutel in de deur zitten, maar ook dat de klink dicht was gevallen. Wat bleek nu: De binnenkant van de deur had een nieuwe plaat gekregen en toen had men het handvat van de klink eenvoudig maar even verwijderd. De wind deed de rest.

Onder het spinrag kwam Gert Jan uit het donker tevoorschijn, helemaal verkleumd met een geknakt ego. Thuis hebben we hem opgewarmd met een lekker kruidenbittertje en een stevige lach. Joh, die kerkuil komt er nu zeker zo

aanvliegen. 'Dat zal wel', gromde hij. 'Ik kan even geen uil meer zien!'

Het koewachtershuisje.

Tekst en foto: Astrid Vollebregt

Een erf in de gemeente Nunspeet vormde tot enkele jaren geleden een ideaal biotoop voor steen- en kerkuilen. Dit alles is verdwenen, zowel de opstallen (met kerkuilenkast) als het geboomte (met steenuilenpijp). Zonder compensatie, zonder sancties.

Tekst en foto: Roel Pannekoek

Twee succesvolle broedsels

Op 19 mei startten we met de nestcontrole. Omdat er bijna geen bezette kasten waren, schortten we de controle ruim drie weken op. Het eerste broedgeval was bij familie Bosch, waar op 15 juli drie uilskuikens werden geringd die daarna zijn uitgevlogen. Op 12 augustus was het tweede broedgeval op het bedrijf Jeuken, waar vijf uilskuikens werden geringd, die later uitvlogen. In totaal werden er drie broedgevallen waargenomen waarvan er een mislukte.

Tijdens de controles zagen wij dat er weinig dode muizen, prooiesten of braakballen aanwezig waren in de kasten. Van de onbezette kasten waren vele bezet met broedende holenduiven. De twee voorgaande jaren was het beeld net andersom.

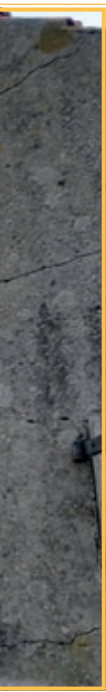
Bij veel bezochte bedrijven hangen torenvalkencasten, die we eveneens controleerden. Ook bij deze soort waren

de jongen in aantal en gewicht minder groot. Bij een aantal torenvalkencasten vonden we prooiesten van jonge spreeuwen (veel veren) en geen gevangen muizen. Hieruit blijkt dat ook de torenvalken last hadden van voedselschaarste.

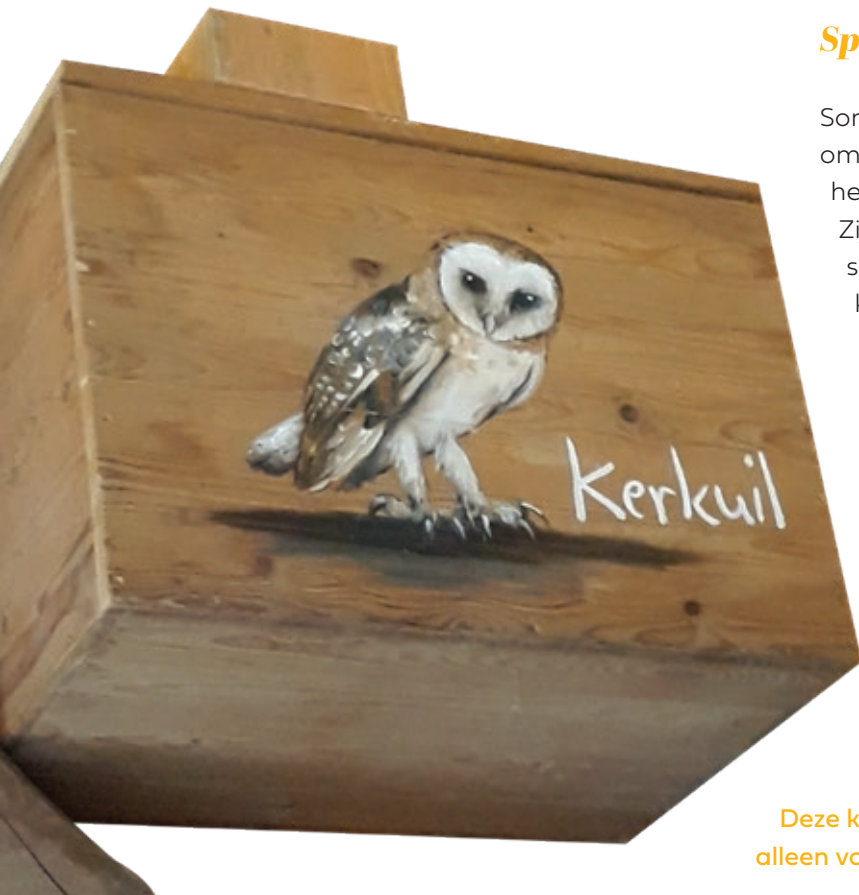
Bij de steenuilen ging het beter. Vorig jaar twee broedparen, dit jaar drie. Alle drie broedparen hebben met succes gebroed. Ook dit jaar hebben we de steenuiltjes niet geringd om verstoring te voorkomen.

Tekst en foto: Lykele Zwanenburg

Een succesvol broedsel bij de familie Jeuken.

Utrecht & Betuwe West

Speciale uilenkast

Soms maken mensen er wel heel veel werk van om aan de kerkuil te laten zien dat de kast voor hen bedoeld is, zoals in Dierenpark Amersfoort. Zij vroegen iemand een kerkuil op de kast te schilderen. Misschien moeten we dat op al onze kasten doen, zodat kauw, duif en marter weten dat de kast niet voor hen is gemaakt.

Er was ons gevraagd om voor een project over Nederlandse vogels een aantal nestkasten op te hangen. Waaronder ook die van de kerkuil en bosuil. Het grappige was dat de kerkuil soms al in het schuurtje zat en daarom is de kans groot dat hij in de nestkast komt.

Tekst en foto: Bertus van de Burg

Deze kast is duidelijk
alleen voor kerkuilen.

Kraamkamerkast

In Hoogland zagen we tijdens een kastcontrole toch wel iets aparts. De nestkast was van de muur gereden en toen de katten moesten jongen, hebben de erfbewoners de kast maar gebruikt om de jongen erin te leggen. Later hingen we de kast maar weer op, zodat hij weer gebruikt kan worden waarvoor hij bedoeld is.

Tekst en foto: Bertus van den Burg

Educatie

'Opa, ik heb aan juf gevraagd of we braakballen gaan pluizen op school. En dat mocht. Jij wilt ons wel helpen he?', vroeg mijn kleinzoon Casper. Dat educatie belangrijk is, vond ik al op de lagere school, want ik wilde graag onderwijzer worden. Meester zei ooit bij de uitleg van spreekwoorden: 'Rein is voor onderwijzer in de wieg gelegd'. Dat is er echter nooit van gekomen, maar ergens in het achterhoofd bleef toch steeds iets hangen, waardoor ik mensen (collega's) altijd graag iets wilde bijbrengen.

Sommige kinderen vonden het braakballenpluizen vies, andere genoten ervan.

Dat dat in mijn huidige hobby - het bevorderen van de kerkuilenstand - ooit nog eens van pas zou komen, bleek het afgelopen broedseizoen maar weer eens. Door alle corona-perikelen konden we bijna niemand uitnodigen bij de ringsessies. Dus nadat ik de juf uitvoerig had geïnformeerd en erbij had verteld dat de kinderen misschien ook nog bij het ringen van jongen aanwezig zouden mogen zijn, was ze erg enthousiast en aldus werd het gepland.

Pincetten, vergrootglazen en tandenborstels

De kinderen werden door juf van te voren geïnstrueerd en brach-

ten pincetten, vergrootglazen en tandenborstels mee. Enthousiast begonnen de koters aan de klus. Sommige waren er snel mee klaar; ze vonden het vies en wilden hun handen niet vuil maken. Anderen haalden vol ijver de ballen uit elkaar en troffen er ook nog enkele maden in aan... gegil en vrolijkheid alom. Maar al snel stonden ze verbaasd over de delen van het skelet van de muizen. Aan de hand van de kaarten die ik van Nico Jonker, bekend braakballendeskundige in ons gebied, had ontvangen, probeerden ze de muizensoort te herleiden, hetgeen niet eenvoudig is. Maar als snel werd het een strijd om een volledig skelet te

verzamelen en daar hadden ze het maar druk mee.

Daar doe je het toch voor?

Na afloop van de les werd een datum gepland voor het ringen. Op de fiets van Assendelft naar Beverwijk met tegenwind was voor velen al een avontuur en toen kasteigenaar Arjan de twee jongen uit de kast haalde, was het 'Oh'- en 'Ah'-gehalte niet van de lucht. Nadat iedereen op de foto was gegaan, keerde de klas enthousiast weer huiswaarts.

Nadien werd mij nog enthousiast gemeld dat de kinderen het geweldig hadden gevonden en er waren er zelfs die nog wel een keer wilden komen kijken. Daar doe je het toch voor?

Met deze sessies hoop ik een bijdrage te leveren aan de interesse van kinderen voor de natuur, want na ons zal ons mooie werk toch voortgezet moeten worden.

Tekst en foto: Rein Beentjes

Zeven vette en zeven magere jaren

Mensen kennen een cyclus van zeven vette en zeven magere jaren. Bij kerkuilen gaat het gelukkig wat sneller. Want anders hadden we nu nog vijf magere jaren voor de boeg. In 2019 ringden we dik 100 kerkuilen, in 2020 slechts twaalf, maar 2021 spande wel de kroon met nog maar negen.

Het illustreert hoe sterk de afhankelijkheid van de kerkuil van veldmuizen is, hier op de klei en in veengebieden. Waar in andere delen van het land de bosmuis de zaak soms nog kan redden, werkt dat bij ons anders.

Ook Koning Winter in februari 2021 deed de uilen geen goed. Net zoals bij mensen, is de conditie van de uilen aan het eind van de winter altijd al minder goed en zo'n stukje winter hakt er dan extra hard in.

Wanneer de voortekenen echter niet bedriegen, gaat het dit jaar beter worden. De eerste Zuid-Hollandse kerkuilen zaten in februari al op eieren in Spijkenisse. Dus als dat geen 'losse flodder' is, gaan we in 2022 een mooi seizoen tegemoet!

Tekst en foto: Michel Kuijpers

*“zo’n stukje
winter hakt
er dan extra
hard in”*

Gouden Uil voor ruim 50 vrijwilligers

Eind vorig jaar ontving een aantal Brabantse uilenwerkgroepen post. Een échte brief door de brievenbus. Lekker ouderwets, maar dat had een reden. Het werd hoog tijd om ruim 50 vrijwilligers die zich meer dan 20 jaar inzetten voor de Brabantse uilen in het zonnetje te zetten.

Gouden Uilen voor verschillende supervrijwilligers

De Gouden Uil wordt uitgereikt aan vrijwilligers die minimaal 20 jaar een bijdrage aan het uilenbeschermingswerk hebben geleverd. De waardering bestaat uit een gouden speldje en een oorkonde. De uilenwerkgroep van de Vogelwacht Maasheggen maakte van de gelegenheid gebruik om er een mooi eerbetoon van te maken. Coördinator Leo Daanen las de persoonlijke boodschap voor aan 'zijn' vrijwilligers en speldde vervolgens de Gouden Uil bij hen op. 'Eerlijk is eerlijk', zei Leo, 'dat geeft je wel voldoening hoor en ook een oppepper om door te gaan'. Bij de uilenwerkgroep van de Vogelwerkgroep Midden-Brabant werd Nico Hilgers verrast. Op de vergadering kreeg ook hij de Gouden Uil opgespeld door coördinator Bart van Beerendonk. Nico is één van de weinigen die vanaf het begin van het uilenwerk actief is. Dit overstijgt de 20 actieve jaren ruimschoots. Uilenbeschermers Peter Hikspoors is de 'veteraan' in

Deurne die de waardering ontving uit handen van coördinator Henk Cleutjens. Henk had zelf voor een mooie bos bloemen gezorgd. Peter stond net op het

punt om een steenuilenkast schoon te maken toen er bloemen kwamen. 'Ik ben erg onder de indruk en blij verrast.'

Het is misschien een klein gebaar, maar een grote blijk van waardering. Het werk dat door uilenbeschermers wordt gedaan, is altijd belangeloos en vrijwillig. Begin van dit jaar kon zelfs de 500ste vrijwilliger verwelkomd worden. Dit is Ben Hakkens, die de uilenwerkgroep in Reusel-De Mierden is komen versterken.

Tekst en foto's: Jochem Sloothaak

1. Vrijwilliger John Kleyweg.
2. De Gouden Uil was er voor diverse uilenwerkgroepjes van Vogelwacht Maasheggen.
3. Eén van de handgeschreven briefjes.

Onvoorwaardelijke zorg

Ger Webers is met zijn vogelasiel in Bergen (dorp in Noord-Limburg) een mooi voorbeeld van gepassioneerde zorg voor vogels en dieren. Hier verzorgt hij verzwakte en gewonde vogels en dieren uit de omgeving. Daarnaast laat hij de jeugd kennismaken met de diversiteit van de natuur in zijn vogelasiel.

Ger stond aan de wieg van de oprichting van de kerkuilenwerkgroep van IVN Maas en Niers eind jaren tachtig van de vorige eeuw, samen met onder meer Frans Valckx en John Toonen. In de loop der jaren hielden zij zich bezig met het ophangen, controleren en schoonmaken van veel nestkasten voor kerkuilen en steenuilen, in samenwerking met onder andere Bennie Musters, Frank Peters en Jos Ballast. In 1997 was Ger één van de oprichters van de Stichting Vogelasiel Bergen L., die sinds 2001 de status 'Erkend Vogelasiel' van Vogelbescherming Nederland heeft en een ANBI (Algemeen Nut Beoogde Instelling) is.

Vrijblijvend en gedreven door passie

Het doel van zijn vogelasiel is het opvangen en verzorgen van gewonde, zieke en verzwakte vogels en andere dieren voor herplaatsing in de natuur. Geheel vrijblijvend en gedreven door passie! Gezien de toename van het verkeer en er in Limburg weinig vogelasiels zijn, werd het een belangrijke 'huisartsenpost'. Vele verkeersslachtoffers, waaronder kerk(uilen) en andere roofvogels vonden hun weg naar Ger en kregen hun vrijheid terug nadat ze door Ger waren 'opgelapt'. Maar ook rondzwervend plastic in onze natuur en landbouwgif vragen hun tol of vreemde grassoorten... Zo vertelde Ger dat hij wel eens een kerkuil had binnen gekregen die verstrikt was geraakt in een soort gras en het zonder zijn hulp niet gered zou hebben.

Alle steun is welkom

Hopelijk kan Ger zijn goede werk nog vele jaren voortzetten.

Wilt u de Stichting Vogelasiel Bergen L. steunen?

Kijk dan op de website www.vogelasielbergen.nl of bel 0485-341415.

Tekst en foto's: Ralf Bovee

1 & 2. Ger Webers voor zijn vogelasiel in Bergen (Limburg).

Beleef de lente en volg de kerkuil

Ook in 2022 maakt de kerkuil weer onderdeel uit van het 'Beleef de lente' project van Vogelbescherming Nederland. De kast van het te volgen uilenpaar hangt weer in het Woold, onder de rook van Winterswijk.

Op het moment van schrijven van dit artikel zit er een paartje in de kast. Aan de eerste vereiste voor een succesvol seizoen is dus voldaan: de uilen zijn er, het feest kan beginnen! Bent u nieuwsgierig wat er zich zoal in een kerkuilenkast afspeelt? Volg dit paar dan via: <https://www.vogelbescherming.nl/beleefdelente/kerkuil>.

Citizen science levert waardevolle informatie

Dankzij de camera's in de kasten komen we veel te weten over het gedrag van de deelnemende vogelsoorten. Ook buiten de kast, op het internet, gebeuren soms leuke dingen. Zo ontstond er twee jaar geleden min of meer spontaan een soort waarnemingsgroep rondom de kerkuilenwebcam, luisterend naar kleurrijke namen als Birdie, Bossie, OpaMies, Teckeltje, Tiktak en Uiltje.

Deze mensen bekeken en analyseerden in totaal 22.000 minuten (dat is 366 uur camerabeeld). We noemen dat citizen science, ook wel burgerwetenschap. Dat is onderzoek dat in zijn geheel of gedeeltelijk door burgers of niet-professionele wetenschappers wordt uitgevoerd.

Ruim 11 kilo muis

Dankzij deze standvastige tellers weten we dat het kerkuilenpaartje in totaal vanaf het begin van de paarvorming tot aan het uitvliegen van de jongen maar liefst 695 prooien heeft aangesleept, in totaal 11,5 kg muis. Het overgrote deel van de prooien bestond uit woelmui-

zen (veldmuizen) en spitsmuizen.

En 2020 was nog maar een mager seizoen met uiteindelijk maar twee uitgevlogen jongen.

Ook een webcam plaatsen?

Vanaf 1 maart zijn de webcams weer in de ether. Het blog wordt weer bijgehouden door Bernice Goffin, Mark Hessels en Ben en Mary Mombarg, de laatste namens de Kerkuilenwerkgroep Nederland.

Bent u zo nieuwsgierig geworden, dat u ook een webcam in uw kerkuilenkast wilt plaatsen? Laat u dan goed voorlichten. Niet elke camera is geschikt. De camera moet met infrarood licht werken en mag niet te veel warmte afgeven.

Op de site www.kerkuil.com staat (of komt) informatiemateriaal over het plaatsen van webcams. Het spreekt voor zich, dat de camera buiten het broedseizoen geplaatst moet worden, dus liefst in november, december.

Nog beter is de reeds bestaande webcams te volgen. Er zijn er genoeg in de lucht!

Hopelijk maken de webcam uilen er weer een mooi en leerzaam seizoen van. We zijn benieuwd, wordt gevolgd!

Hartverwarmend

Eind januari viel bij de penningmeester een envelop op de deurmat met een lief briefje en een paar honderd euro. Je eerste reactie is natuurlijk: 'dat is nep, iemand houdt ons voor de gek'. Maar het bleek om echte euro's te gaan en uit het begeleidende briefje maakten we op, dat het uit een kleine nalatenschap was en dat de nalater aan verschillende kleinere, goede doelen een donatie had gedaan. Hartverwarmend, dat ons werk zo door iemand wordt gewaardeerd. Het briefje was anoniem, dus we kunnen niemand bedanken, dus dan maar zo. We zorgen ervoor dat het geld goed wordt besteed.

Tekst: Wied Hendrix

Locatie van de nestkast.

Bestuurszaken

Schreef ik vorig jaar nog iets te voorbarig dat we Limburg wilden opdelen in drie regio's, is er nu toch een provinciaal coördinator in de persoon van Geco Visscher. Hartelijk dank hiervoor.

Voor Jan Jacobs (Betuwe Oost) blijven we nog steeds zoeken naar een opvolger.

In Zeeland wordt ook gezocht naar een overkoepelende coördinator en is het nu min of meer opgedeeld naar de eilanden. Mocht u zich geroepen voelen om als provinciaal coördinator te willen helpen, meldt u zich dan alstublieft aan!

Via deze weg willen we onze collega's van Stone feliciteren met hun 25-jarig jubileum.

Handleiding

Afgelopen periode is vooral Johan de Jong druk bezig geweest om de vernieuwde versie van de handleiding te realiseren. Deze is aangepast aan de huidige tijd. Helaas lukt het niet om deze tegelijk met de nieuwsbrief klaar te hebben en dus wordt deze in een later stadium verspreid onder de vrijwilligers.

Bij deze willen we de sponsors hartelijk danken.

Landelijke uilendag 2021

Voor 9 oktober hadden we de schouwburg Ogterop in Meppel gereserveerd. Helaas heeft corona roet in het eten gegooid. Aangezien dit een tweejaarlijkse happening is, schuift deze vooralsnog door naar 2023.

Nieuwsbrief Kerkuilen van 2021

Ook in 2021 is onze nieuwsbrief in een oplage van 15.000 exemplaren verspreid over de regio's. Terugkijkend op het broedseizoen van 2021, moeten we helaas melden dat door het bekende virus weer niet alle nestlocaties zijn bezocht. Toch willen we wederom alle schrijvers, fotografen, vrijwilligers en kasteigenaren (gastgevers) hartelijk danken voor hun medewerking aan het tot stand komen hiervan.

Ondersteuning

Ook in 2021 zijn we weer financieel ondersteund door Vogelbescherming Nederland, die garant stond voor een bijdrage aan ons jaarplan en het redigeren van deze nieuwsbrief. Verder ontving de Stichting weer donaties, waardoor blijkt dat de donateurs een belangrijk onderdeel blijven uitmaken van de financiering van onze uitgaven. We hebben ongeveer 400 donateurs, dit is een wisselend aantal. Via onze website kunt u het financieel overzicht van de Stichting inzien.

Website

De website www.kerkuil.com blijft van onschatbare waarde als communicatie- en informatiemiddel. Reinder Dokter zorgt voor de actualiteit en de nodige aanpassingen in de lay out. Deze zal aangepast worden zodat hij ook mobiel goed te bezoeken is en het allemaal nog duidelijker wordt. Er komen nog steeds veel mailtjes binnen met allerlei vragen en opmerkingen uit het hele land, die adequaat worden doorgestuurd naar de betreffende collega's zodat er snel op gereageerd kan worden.

Social media

SKWN heeft een eigen Facebookpagina met een stijgend aantal volgers. Hier staat bijna dagelijks wel iets nieuws op en er wordt er veel 'geliked'. Ook hier worden veel vragen gesteld.

Ringersbijeenkomsten

In 2021 waren er geen certificeringsdagen mogelijk door corona. In maart en april van dit jaar vonden deze wel weer plaats. De ringers moeten verplicht cursussen volgen om hun ringvergunning te behouden.

Ze worden hier bijgeschoold door Johan de Jong en Mary Mombarg.

Digitale nieuwsbrief

Acht jaar geleden zijn we gestart met de digitale nieuwsbrief. De maker hiervan, Engelbert van der Giessen, lukte het in 2021 weer om mooie en interessante nieuwsbrieven te maken. U kunt zich hiervoor aanmelden door een mailtje te sturen naar:

digitalenieuwsbrief@kerkuil.com.

Engelbert zit echter dringend verlegen om kopij. Dus heeft u een leuk verhaaltje of een mooie foto?

Mail het dan naar bovenvermeld email-adres.

Engelbert, dankjewel voor je werk.

Foto: André Eijksaar

Beleef de lente

Elders in deze nieuwsbrief staat een artikel dat hier aandacht aan besteedt. Gelukkig zijn de uilen dit jaar weer te volgen via www.beleefdelente.nl

Heeft u tips voor verbeteringen en/of aanvullingen van onze Nieuwsbrief Kerkuilen? Laat het ons weten en mail naar Helga Aukes (eindredactie): mail@hac.frl. Wij zien uw reactie met belangstelling tegemoet!

Aan iedereen, die het kerkuilenbeschermingswerk een warm hart toedraagt

Ondersteun ons werk door een éénmalige gift op rekening nummer NL23 RABO 0344 2321 74 t.n.v. Kerkuilenwerkgroep Nederland te Hoorn onder vermelding van uw naam en adres (dan sturen wij u een Nieuwsbrief Kerkuilen).

Of word donateur via onze website www.kerkuil.com.

We zijn blij met elk bedrag! Alvast bedankt.

ANBI-RISN: 816866570

Periodieke gift

Dit is een jaarlijkse gift gedurende minimaal 5 jaar. Een periodieke gift is volledig aftrekbaar, dus vanaf de eerste euro. Als u een periodieke gift wilt doen moet u dit schriftelijk vastleggen met de SKWN. Op de website van de belastingdienst en op onze site kerkuil.com kunt u dit formulier downloaden, uitprinten en ingevuld opsturen naar SKWN zodat wij dit ingevuld en ondertekend aan u kunnen retourneren. U bent dan wel verplicht om gedurende deze gehele periode te doneren.

Andere uilen die in ons land broeden

Velduil.
Foto: Reinder Dokter

Oehoe.
Foto: Jannie Eskes

Ransuil.
Foto: André Eijkenaar

Bosuil.
Foto: Reinder Dokter

Steenuil.
Foto: André Eijkenaar